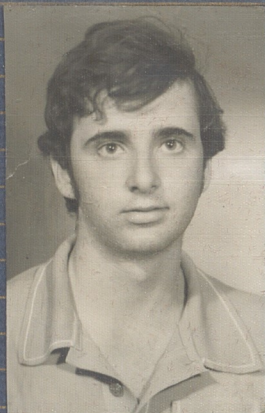

עזפר עיזה

בן אליהו זיפה
נולד ביזם ע"ז תמוז
תשי"ח 3.7.58
נפל ביזם י"א חשוון
תשל"ט 11.11.78
נ.א. 2304655

עסיה עופר

בן אליהו ויפה, נולד ביום ט"ז בחמוז תשי"ח (4.7.1958) בשבריה, ושם למד בבית-הספר

היסודי ובבית-הספר התיכון "עמל".

בבית-הספר היה תלמיד מצטיין, אך נהג להצניע את הצלחותיו, באופיו היה ביישן ונחבא אל הכלים, ואת עולמו העשיר שמר בלבו. הוא נהג לערוך סיורים ארוכים בסבע, קרא ספרים רבים, ואת רגישותו לעולם הסובב אותו ביטא בכתיבת שירים. תכונת ההתנדבות והרצון לתרום לחברה, אפיינו אותו מילדותו. תמיד עזר לחבריו הנחשלים בלימודים, וכאשר הגיע זמנו להתגייס לצבא, ויתר על הזכות שניתנה לו - להצטרף לעהודה האקדמאית.

בראשית נובמבר 1976 גויס לצה"ל, והוצב בחיל הרגלים. עופר התנדב לסיירת "שקד", ובכך הגשים את חלומו - לשרת ביחידה קרבית. לאחר שהיחידה פורקה, הועבר לבית-ספר של חיל הרגלים, עבר קורס צניחה, קורס מכ"ף, חי"ר וקורס מפקדי מרגמות. את הקורסים סיים בציונים טובים, ונשאר להדריך בבית-הספר. במסגרת שירותו השתתף במבצע ליטני. כל עת שהותו ביחידתו, התמיד באימוני הכושר מתוך תקווה להצטרף ליחידה קרבית.

ביום י"א בחשוון תשל"ט (11.11.1978) נפל בעת שירותו, והובא למנוחת עולמים בחלקה הצבאית שבשבריה בן 20 היה בנופלו. השאיר אחריו אב, אם, אח ואחות אחיות.

במכתב תנחומים שנשלח למשפחה, כתב מפקדו:

"דרכו של עופר בצבא הייתה ארוכה ומלאה קשיים. עופר התנדב לסיירת "שקד", ועקב קשיי בריאות נמנע ממנו לסיים את המחזור. עופר לא ויתר, וניגש לעשות את המסלול שנית. הפעם סיים בהצלחה. עקב פירוק היחידה, הגיע עופר לבית-ספר חי"ר ויחד עמנו עסק בהדרכה של מערך המדיר והמילואים - עבודה קשה הדורשת סבלנות רבה. בסתר לבו קיווה עופר לחזור לאחוז היחידות המוכרות של צה"ל. תכונתו שהייתה אופיינית לו - לשרת את צה"ל ואת המדינה כמיטב יכולתו".

המשפחה הנציחה את שמו בנן הזכרון שבשבריה.

זאת לתעודה

כי

עסיה	עופר	עמל	שבריה
שם משפחה	שם פרטי	כיה"ס	היישוב

סיים בהצלחה

קורס הכשרת נוער
לתפקידי אבטחה ושמירה

שוער בבסיס הגדוד נורית בימים 28.7 עד 2.8

חתימה
מפקד הבסיס

2.8.74
תאריך

עופר נולד וגדל בטבריה. את ראשית חינוכו קיבל בביה"ס "אליאנס" ומשנסגר ביה"ס, המשיך את למודיו היסודיים בביה"ס "ארליך" אותו סיים בהצלחה.

את לימודיו העל-יסודיים עשה בביה"ס התיכון המקיף "עמל", במגמה הריאלית. עפר ניחן בנפש עדינה ורגישה, היה ביישן ונחבא אל הכלים. כולו נכונות להתנדב, לתרום, לתת לזולת. עפר שהצטיין בלמודיו, לא שמר לעצמו את הצלחתו וסייע בכל ליבו לחבריו לכתה, שנזקקו לעזרתו, או לתלמידים בכתות נמוכות מכתתו.

חובב טבע היה עפר, והקדיש חלק ניכר מזמנו הפנוי לסיורים ולטיולים בחיק הטבע, שכה אהב. עולם עשיר כמוס חבוי היה בתוך תוכו, דבר שבה לידי בטוי, לאחר שהכרת אותו מקרוב. הוא לא היה מאלה המכריזים בקול תרועה על מרכולתם, אך נכון היה לתת את מיטבה למי שהוצרך לה. עם תום לימודיו התיכוניים עמדה בפניו האפשרות לפנות לעתודה האקדמאית, אולם הוא עמד על דעתו שלא לנצל זכות זו בטענה שהשדה זקוק לחיילים.

הרגש הלאומי שבו וזיקתו הציונית החזקה רתמו אותו למשימות התנדבותיות קשות. לפיכך, התגייס לסיירת "שקד" אחת מן היחידות המובחרות של צה"ל. עקב קשיים גופניים, אומר מפקד היחידה, נמנע ממנו לסיים את המחזור, אך הוא לא ויתר וניסה את כוחו שנית. הפעם סיים בהצלחה.

עם פרוק היחידה עבר עפר ליה"ס לחי"ר. לאחר קורס מפקדים, עבר קורס מפקדי מרגמות ונשאר להדריך בביה"ס לחי"ר, אך בסתר ליבו קיווה עוד לשוב פעם לאחת היחידות המובחרות של צה"ל. עפר נתנסה גם ב"מבצע ליטני". במהלך הקרבות הוא נפגע בעור התוף באזנו, אך לא הודיע על כך מאומה לבני משפחתו, ורק לאחר זמן רב נודע הדבר באורח מקרי. גם במסגרת שירותו בצה"ל הוסיף עפר, כדרכו משחר נעוריו, לסייר בחיק הטבע וכלאימת שהגיע לחופשה נוהג היה לצאת לסיור ברגל לבדו.

בחופשה האחרונה, שקבל ביום חמישי כ"ה בתשרי תשל"ט, 26.10.78 יצא עפר מביתו בשעת בקר מוקדמת לסיור בסביבה מתוך כוונה לשוב לארוחת הצהריים הערבה שהוכנה לו, אך הוא לא שב. כל החיפושים של בני המשפחה, המשטרה, רעים וידידים לא העלו מאומה והדבר נשאר בבחינת תעלומה למעלה משבועיים ימים, שבועים של פרפורי נשמה להוריו ולבני משפחתו.

וביום השבת, י"א בחשוון תשל"ט - 11.11.78, נתגלתה גופתו בין סלעי הארבל. מבצר הארבל שכה אהב לטייל בו נטל את נשמתו.

הובא לקבורה בבית הקברות הצבאי בטבריה.

הכרתי את עמר לראשונה בכיתה י"א, כמורתו למחמטטיקה ולמיסיקה

עמר עמיה ז"ל.

עמר למד בבית ספרנו בשנים תשל"ג - תשל"ו.

הכרתי את עמר לראשונה בכיתה י"א, כמורתו למחמטטיקה ולמיסיקה במסגרת הריאליסטית.

נער שקט היה עמר, נחבא אל הכלים, מאופק וחיכן, עיניו החומות, הערגיות והנבונות, דברו והעידו על חכמתו.

עומר הצטיין בלמודים - בדממה, בצניעה ובענוה רבה. היה צורך לגלותו - שכן מעולם לא נסח לבלוט, להפגין חבנה וידע, או לחוכה יתרון על זולתו. תמיד היה דרוך וקשוב להוסיף דעה, לקלוט, להשכיל ולהתפתח.

רק לאחר תקופת של חדשים אחרים - לכשנערכו מבחנים ומבדקים - רק אז נתברר עם כמה יודע עמר להעמיק חשוב וחקור ולהגיע להשגים למודיים מרשימים.

אז נוצר הקשר האמיתי והקרוב עם עמר, אז החל להביע את דעותיו, להשתתף בדיונים ולקחת חלק פעיל בחיי הרוח והחכמה של הכיתה.

כך התברר עד כמה עשיר ומגוון עולמו הפנימי ועד כמה רחב ונדיב לבו הטוב. היו לו עמדות מוגדרות ומגובשות בנושאי חברת ולאום, והיו לו חכמיות להגשמה חלוצית - ואלו נקטעו באיבן. אין ספק, כי דמותו החביבה, החיכנית, שזעזעה החוכמה וטוב הלב, האצילה והאחובה על מוריו וחבריו - המשיך להיות צרורה עמנו כהנהג בצרור החיים ותשמש מומת כחלמיד נבון וחושב, שקט וצנוע, טוב לב ואוהב האדם.

רוח מט

מחנכת.

... כי רעות שָׁזאת לְעוֹלָם
לא תתן אֶת לִיבֵנוּ לְשִׁבוּחַ ...

חיים גורי .

י"ד חשוון ת"ש

האלו אתה עשה שלי. המלים נשארים בצעירים דבורים.
עלפי אל' שמואל דבורי, צעיר, ח"כ ווסון.
המורה מילקין חולקו לרגל. ע"י. עלפי הצעיר דמחמט
ואנחנו אחיהנו הצעירים, מנסות לאמרו מילים באנשים,
שבה אך למקנו. מהמחזיקים ומעצלים מצינו והוא נהנה
לפי פניה אגרו ולפניה ב"חידושים".

באת אולי דמחמט "לפוליאן", דסקיה בנה עזרה
כנען והרמיהו מהדמות
באת אולי. מחמט חידושים דליספר ג'יטן, פסול,
פקרן, ע"י, אלה לשמו דכנה, חזר דמחמט ג'יט,
'אבא לדיז. מספר דדי הצב שו, למחר שחמט, אולם
בזלם.

כשהיז זמן ליוסו לצבא, ידד דדור שיגרנד
לשנה בס"ח, 'חידה מוחמט: "אם לא אמרד,
מי יגלה?" אחר. החל לשפר את כושרו הזכרני
החמט מחמט, ריבית למחמט, פסל דדנה אפד
לכיוון האחד והשני בזה שונים.

אופט' ח"כ, מנסה להחמיד עם קליים ולבא
מחר.

באת אולי דמחמט, בא לבנה דמחמט מספר
חיות דמחמט.

השנה חולקו. בנ' הצעיר בן חס, שמו עופר
י"ד נחמך וח"כ.

אחי עופר

עופר היה תמיד מקור אהבה ובלבן: אמו, פאיו, אחיותיו ואחיו
ואחיותיו.

בכנות ולבנות ואצילות היה בו ולפניו אמונה האשיות
לפניו היתה הבהרה בצורה הן כל סביבתו.
אח ואחיו, היה זה טבע אמוני, הן קטני אהבה ופנייה
אחיו, הן החיים והלחיים. הסולח האמנים בטבע יבן אצילות
אחיו ואחים של הבהרה הסביבה הסביבה.

לכוננו, באה האהבה כיצד נבנת תמיד אהבה הן ואהבה אהבה
היתה והיתה. תמיד היה זה רועם שלם ושלם בקרבן, אהבה אחי
נבנה, הם תחילת החיים: הם הסביבה טובה, פוזנסיה, פיסיקה
אסתטית, ספוח... אהבה אחי של אדם קולא. אהב נבנה
היתה אהבה אהבה, ואהבה אחי אהבה אהבה אהבה.
בכונה חלטה להיות הן, והקנינה האהבה אהבה הן הסביבה,
היתה רבנו אהב אהבה ואהבה אהבה.

הם הבהרה אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי,
אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי,
אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי,
אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי,
אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי.

הבהרה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי,
אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי,
אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי,
אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי.

עופר היתה אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי,
אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי, אהבה אחי.

אזכור זה נכתב לפני שנים רבות. זהו תיאור
לחימה שנערכה באזור זה. המלחמה הייתה קשה, ולבנו
לחימה נאמרו מילים רבות, כמו חיים, מות ואהבה.

הוא משה

המכתב האחרון לכתה חפר אמנות

לשבת החול

1

אוקטובר 1978

זכורו שלקו יונה ואנני שלום רב!

מה צעוף אצלכם ואיך זה עולה שחול? אצלי הכל בסדר מעט

האמת לא הכל בסדר אבל תמיד אומרים שיהיה בסדר.

רציתי מאד לראות אתכם לפני שבועות, אבל הצדקה לא יצאה

אם זה תקוע לא יכולתי מכיון שמפגשים אי אפשר להתקשר

ההיפוך.

זה יהיה קצת קשה לא לראות אתכם שנים ואם לא להפגש

אפילו. איך יצא מצב זה? האם הוא אולי ויש לו חברה

שם? אני מצוה להקפיד ויהיה לו קצת קשה להסתדר במקום חדש.

אני האכזרים שאתם, אפשר רק לקרוא אתכם, האמת כבדתי להחזיק

אולי זה עשוי להקל בחיים, מה זה עולה לזה מקום מעניין וקצת עבודה ויהיה עולה

רק הסתמים או הספרים. 'עמדה צוחקת' זה עניין שלילי מאד להחזיק

אבל סוגי כדור מאד תכונות. עקשן עמדה עמדה. אני ואנני זה

הביוק מה אני רוצה עמדה, אבל הכוון הפשוט הוא זה: אחרותי עני

מקור מאד מעטפה האחרונה לא תענה את התכונות האלה.

הכל לפני כדור ואני כזה שילתר מכתבים ותספור הדדה

ספורים, כי אם לא נגמור אתכם אז עמדה. שלום.

זהבאור

אמה היית ילד יותר מנפשוך !
 אמה היית ילד.
 היית פשוט : אדם,
 אהבת !

ואתה שאלה דאגת את צון האהבה שהלך לעיניך ;
 אהבתו דאגת אותה !

חבל שאלה אהבתו לך זאת קדם.
 ואולי אתה שאלה יכולת לומר.

אהבתו אנשים פשוטים, ואנשים במחמאות.

ע. הלל.